

”Röda mattan” för allt sämre etik och moral?

□□□ Vi svenskar sägs vara flata, beskedliga och likgiltiga. Därför har vi starka fackföreningar och stora företag och en ofantlig statsapparat som sköter det mesta åt oss, för alla vill vi gömma oss i den grå massan, för vi är ju bekväma och fega också...

I Sverige lyder vi under Jantelagen, den som säger att vi inte skall tro att vi är något och klarar något som andra inte kan. Alltså siktar vi på sämsta gemensamma nämnare. Och därför har vi massor av organisationer och förbund, ombudsmän och statliga utredningar, regler och reglementen — och allsköns bidrag. Och bidrag skapar fusk och svarta pengar som blir mutor och rättsröta... I avsaknad av mod och civillikurage litar vi blint på våra auktoriteter och jurister och de som makten haver...

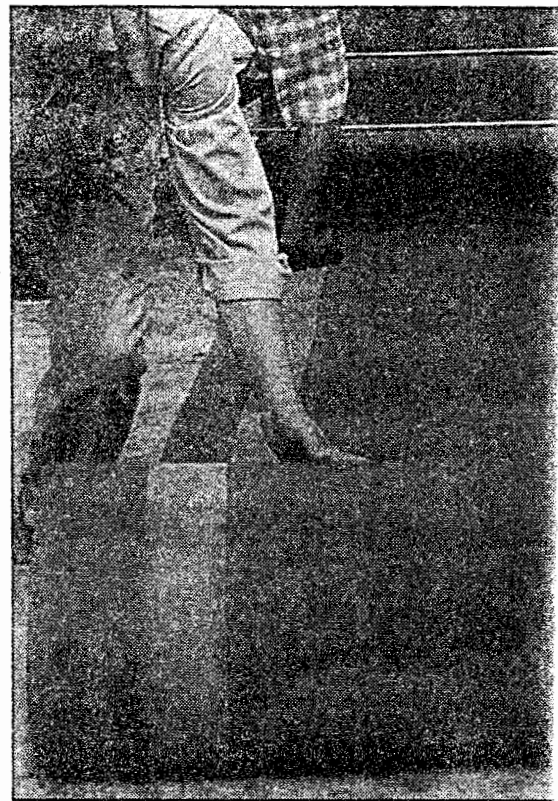
Men, är det inte dags att vi börjar vakna och upptäcka att rättvisan bara är skenbar och närmast rättar sig efter makten. Vår statsminister sade efter Carl Bildts mistroendeförklaring efter valet: ”Vi hade rätt, det visade ju omröstningen”. Visst, precis så fungerar det — makten talar och majoriteten har rätt även om man har gruvligt fel både sakligt och moraliskt. ”Störst vinner” är det inte bara långradarchaufförer som säger...

Sent omsider börjar våra styrande inse att landet nog egentligen behöver individer också, de som har idéer och vågar starta småföretag så att Sverige kan börja blomstra igen som på den gamla goda pionjärtiden. Visst, de gamle började också med unika idéer, det hade vi glömt... Alltså, sa Mona S, vi måste börja uppmuntra blivande småföretagare. Att vi under lång tid misskött rättssystemet och urholkat samhälls-

moralen så att det finns dolda karteller, mutor och vänskapskorruption och stelbenta fackföreningar får väl de små våghalsarna klara av själva bäst de kan...

I media berättas då och då sorgliga historier om seriösa människor och småföretagare som bedragits och ruinerats av smarta affärsmän och manipulatörer. ”Höjdarna” klarar sig alltid. De har inflytelserika vänner och smarta advokater med passande moraluppfattning och därtill gömda pengar. Den lille står sig däremot slätt mot de stora och har knappast hjälp av rättsapparaten som är inställd på att hellre fria än fälla — in absurdum. Domare saknar dessutom utbildning i affärsverksamhet och psykologi med mera och har ofta en bakgrund avskärmd från verklig hetens hårda villkor. Att stämna eller åtala affärsskurkar är därför ofta utsiktslöst. Detta får till följd att vägen för omoralen jämnas mer och mer. Alltmedan konkursadvokaterna skor sig i skurkarnas spår och säljer värdefulla inventarier och lagervaror för en spottstyver till lämplig kontakt, medan de utblottade småföretagarna resten av livet tvingas infria sina borgensåtaganden, för att deras banker inte hållit förvaltarna bättre under uppsikt. Var det så vi ville ha det? — Vi bryr oss inte och driver likgiltigt vidare.

Hur många småföretagare fick inte lämna hus och hem när de svenska bankerna var som värst och hänsynslösast i början av 90-talet med stöd av svenska statens pen-

Att ”rolla ut röda mattan” symboliserar en vänligt irbjudande attityd, i det här fallet med en starkt synlig underton.

ningmedel? Har man försökt lindra de tragedier som följde i bankmännens spår. Dessvärre kommer bankernas nutida välmåga och penningöverflöd knappast att användas för att gottgöra sina försyndelser mot de svårast drabbade.

Frågan är om svenska folket och byråkraterna kommer att upphöra med de värsta dödssynden av alla — likgiltighet och i stället börja engagera sig mera för sista, inte bara i fjärran land utan även i hemorten?

BERTIL BURSTRÖ
innovat

NST 12/12-98

Stäng Storgatan!

Skolan förblir...